

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

CLXXXIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](#)

nomine nostri non leviter perturbantur. Atque hoc minus etiam sperari potest fatalium horum tumultuum sedatio. Advenerunt Legati Aquitani diu expectati. Hispanus ad littora Africæ post expugnatam Goletam à Turcæ, urbes ad littora maris sitas muris nudat, ne nidificare hostis possit, muniri alia aliquor loca, cum primis Insulas. Pecuniam corradit & extorquet ab invitis, quia molæ belli sustinet solus. Posteaquam Turcicus Imperator pæcta à patre cum Venetis sancta, & inducias cum Imperatore ostennales servare decreverit. Ad scriptum D. Andreæ responsum Tygurinorum videbis, de quo, quæso, tuum perscribas judicium, inspexi obiter pauca, & miror, non dedisse solidiora; forte quod senecta potissimum autorem gravet, & perturbet affectus. Prodit aliud Neseckii cuiusdam scriptum, hoc multo magis vafrum, ad quod mihi eruditæ & graviter respondisse videtur Theologus Montbelga- densis, Efrem, quod tamen nondum in lucem prodidit. Id unum ergo optimam nunc, ut si (quod futurum arbitror,) D. Jacobus Hyperaspisten paret, moderationem & gravitatem servet Theologo dignam, neque cum ipsis deinceps paria faciat, causæque bonitati adjungat temperamentum, ad ædificationem piarum mentium complurium, quæ moribus offenduntur, facturum. Sed bene vale in Christo Jhesu cum uxore totaque familia & Symmictis. Data Basileæ 17. Martii, Anno 75.

R. d. t. ex animo totus

S. Sulcerus.

CLXXXIII.

S. P.

QUæ postremò ad me scripsi, Vir Reverende & charissime frater, de controverbia vestra, nonnullam sollicitudinem incusserunt. Sed ne sic quidem sperare desino eventum faustum, utcunque cum difficultate obtineatur, quem ut donet Dominus, non desinemus supplicibus votis precari. Res Gallicæ etiamnum incerto in statu pendunt. Pergunt ad Regem tredecim ordinum Helveticorum Legati, alii gratulaturi ob novi regni auspicia, alii verò, hoc est, qui Evangelium profitentur, etiam ad pacem hortaturi. Proposita sunt capita ab Hugonotis, quos vocant, & Aquitanis, quibus conantur restringere furores & conatus tyrannicos, ac præter religiosis libertatem, politica quæ plurima proponunt, ut, quanquam bello defessus Rex, ad pacem respiret, cum matre & novæ nupta Reginis, vix tamen creditur ea conceperius, maximè cum ob securitatem certas easque validas civitates in sua potestate retinere.

tinere velint, præsidiis firmatas. Retinet ergo legionem Helveticam, licet equitatum Germanicum dimiserit. Desiderant & Hugonoti cum complicibus pacem, ut qui gravissimè attriti, respirare saltem vellent, nec tamen committendum existimant, ut eam habeant intutam subdolamque. Et proinde in acie novaculæ jam res versatur. At quis omnino sit futurus eventus, dies paulò post declarabit. Condæus etiamnum apud nos degit sub Magistratus protectione, civibus parum gratus. Et quia ex suis quidam perulantiis agere ceperant, graviter sunt multati. Cætus nostros Ecclesiasticos accedit interdum, sed privatam domi habet communionem, non sine nostrorum scandalio. Si pax in Gallia fanciatur, patriam repetet: siin abeant inventum consilia, aliam suarum rerum rationem inibit necessariò. Si quid accepero certi, te non celabo. Bene vale in Christo Jesu cum uxore, filiis, totaq; familia & symbiostis fratribus. Salutant te Coccinus, Füglinus & Grynæus. Basileæ, 22. Aprilis, Anno 75.

R. d. 1. totus ut semper

S. Sulzerus.

CLXXXIV.

Salutem in Christo.

Si durissimè mecum expostules, Reverende & Clatissime Vir, Domine & frater honorande, non habeo, quod opponam, nisi ingenuam peccati mei confessionem, nisi forte myriades negotiorum meorum clemens respicere, & mihi veniam dare digneris. Quid enim primo agam in tanta negotiorum multitudine, vix videam. Et nuncii cum accedunt, ego vel absüm, vel adeo occupatus sum, ut vix hiscere possim. Et quantum de mea valetudine divinare possum, durabilis non erit, usque adeo vi-deo meas vires exhaustiri. Dominus pro sua bona voluntate mecum agat, quod videbitur & ipsi & Ecclesia & meis bonum. Quod vero ad tuum negotium, seu potius Ecclesiae & Scholæ attinet, vehementer miror, tamdiu extrahi; Sed spero hanc moram neque negotio ipsi, neque tibi, neque tuis nocitaram. Habent sçpenumero magna commoda etiam breves moræ. Majora ergo, ut spero, magna hæc mora. Et si hostes tui, veritate armati essent contra te, fortassis non tam diu fuisset extratum. Nec ignoras, quam nunc occupatus sit DEUS negotiis in Gallia, Belgico, expeditione Turcica, ut forrassis interea tibi sit expectandum, donec se se expediverit, ut posit etiam in causâ tua judicare. Quapropter te per Christum Jesum, per tuam ipsius & Ecclesie salutem oro, ne te ipsum variis curis crucies, fecisti officium, quod reliquum est, DEO & Magistratu commendas. Utcunq; enim cadat, pura

T t t 2

est